Τα γιαούρτια και το τέλος της Μεταπολίτευσης

written by Ορέστης Κατρής | 20.01.2015

Με αφορμή το άρθρο του τακτικού σας συνεργάτη κ. Κοπρώνυμου για τον υπουργό –πλέον– Μάκη Βορίδη, δεν μπορώ να μην θυμηθώ το τελευταίο θαρρώ γιαούρτωμα που έλαβε χώρα στην ιστορική Νομική της Αθήνας, για μένα μια Σχολή πιο εμβληματική ακόμη κι από το Πολυτεχνείο, γωνία Σόλωνος και Σίνα, περί το ΄88 ή το ’89, με τελικό αποδέκτη την καλοκουρεμένη από κείνα τα έτη κεφαλή του Μάκη Βορίδη. Ο Μάκης είχε το θράσος να ηγείται της φοιτητικής – συνδικαλιστικής οργάνωσης της ΕΠΕΝ, τα ίδια εκείνα χρόνια που γυρνούσε με τα τσεκούρια στα Εξάρχεια, και παρά τα χαμηλότατα ποσοστά που κατέγραφαν στις φοιτητικές εκλογές κατέβαιναν στα γεμάτα τότε ακόμη στις γενικές συνελεύσεις αμφιθέατρα και ο ίδιος ως ευφραδής φρόντμαν έπαιρνε το λόγο τον οποίο δεν του στερούσε η Δημοκρατία. Η συνάφεια όμως κι η proximite σε μια Σχολή που έβραζε, όπως ήταν η αρχετυπική Μεγάλη του Γένους Σχολή (κακά τα ψέματα, αυτό υπήρξε η Νομική για την Ελλάδα), η οποία δεν ξεγελούσε κανέναν περί του ποιού και των απόψεων του σημερινού υπουργού, χάρισε στο Μάκη και την παρέα του, παρά τις αντιπαραθέσεις για το ότι η Δημοκρατία αντέχει να ανέχεται όλες τις απόψεις, το ιστορικό αυτό ύστατο γιαούρτωμα, κλείνοντας από τότε, ναι από τότε, τον κύκλο της μεταπολίτευσης στην Ελλάδα και χαρίζοντας βέβαια και στους αυτόπτες μάρτυρες του στιγμιοτύπου σκηνές σκρούμπολ κωμωδίας.

Ο κύκλος έκλεισε από τότε και είναι λάθος να λένε ότι έκλεισε σήμερα. Σήμερα λόγω αμβλυμένων αισθήσεων μπορεί να αισθανόμαστε τα αποτελέσματα, κακό δικό μας. Η Σχολή μου μεταμορφώθηκε. Από τότε. Η Σχολή που έδωσε στην Ελλάδα καλλιτέχνες,

ποιητές, φιλοσόφους, πολιτικούς και ναι, και νομικούς, αυτή που ήταν ο ορισμός του Πανεπιστημίου, δηλαδή του χώρου της ανταλλαγής των ιδεών και της καλλιέργειας της σκέψης, της γνώσης και της επιστήμης, είναι ίσως η πρώτη Σχολή που συνδέθηκε απόλυτα με την παραγωγή και με την δημιουργία πτυχιούχων με απόλυτα ανταλλάξιμο πτυχίο στην αγορά εργασίας, με άλλες βέβαια τραγικές συνέπειες που θα αναλύσω σε άλλο σημείωμα. Εκτός από τη Σχολή μου μεταμορφώθηκε και ο συμφοιτητής μου υπουργός. Προσέξτε όμως. Οι μεταμορφώσεις δεν τελειώνουν. Κάτι μου λέει ότι το σύστημα ετοιμάζει περαιτέρω μεταμορφώσεις μετά την Κυριακή πασχίζοντας για την επιβίωσή του. Προσοχή και επαγρύπνηση.

Σ.Σ. Διαβάστε εδώ το σχετικό άρθρο του Κοπρώνυμου “Ο εντιμότατος κύριος Μαυρουδής”